

כשהרבי מעכב כתבה

ב"ניו-יורק טיימס"...

"בשביל טיפול כזה כדאי שתטוס לניו-יורק", המליץ הפרופסור הישראלי, שם נמצא פרופסור הודי בשם דוקטור בוט. לפני מספר שנים הוא היגר לארצות-הברית ונחשב בעל שם עולמי בהשתלת כליות" • המתפללים הביטו עליו בהתעניינות, מנסים לעכל את ה'עוף המוזר' – רב ליטאי רוקד "יחי אדוננו"... • נס כפול של הרבי מלך המשיח שליט"א, כפי שסופר ע"י ר' אבי טאוב בהתוועדות י"א שבט ב-770

מאת נ. טורק

מאירגוני החדש. האוטובוס הרחב עוצר מטרים ספורים לפני כבש המטוס. רעש המנועים מחריש אזניים, עיניו מתמלאות בדמעות – מי יודע מתי אשוב לארץ הקודש. הוא שומע במעורפל את קריאות הקברניט, מוחו סוקר עדיין את רגעי הפרידה ממשפחתו. מתי אראה אותם שוב – מהרהר לעצמו.

הכל התחיל לאחר שהרגיש כאבים עזים באיזור הבטן שנמשכו מספר ימים, הובחנה אצלו מחלת כליות נדירה, הוא אושפז בבית הרפואה לשבוע של בדיקות ואבחנות, בסיומו נקבע שהוא זקוק להשתלת כליות באופן דחוף.

"בשביל טיפול כזה כדאי שתטוס לניו-יורק", המליץ הפרופסור הישראלי. "המיכשור והנסיון שהם צברו שם רק יועיל לך, אם רצונך לשוב לחיים רגילים ותקיינים סע לשם. בניו-יורק נמצא פרופסור הודי בשם דוקטור בוט, הוא היגר לפני מספר שנים לארצות הברית ונחשב בעל שם עולמי בהשתלות פנים ובפרט בכליות". הסביר הפרופסור.

בני משפחתו קיבלו את הידיעה המרה בהלם מוחלט. כל בני המשפחה נכנסו לקדחת שאלות ובירורים, הם פנו לארגוני רפואה וחסד, פרופסורים ומומחים וכולם המליצו על הנסיעה.

באמצע ההכנות לנסיעה נודע פרט נוסף

להתוועדות חסידית, גם היהודי הליטאי התיישב ליד אחד השולחנות. אחד המתוועדים חוזר על שיחה של הרבי מלך המשיח שליט"א ופוצחים בניגון חסידי. ר' אבי טאוב פנה לאורח, "אינך נראה מקומי, כיצד שמעת על 'מרכז ממישי'?" "קיבלתי המלצה מיוחדת על בית הכנסת שלכם" ענה בחיוך.

אבי מסתכל עליו במבט שאלה. "אני נראה לך אולי ליטאי, ממש מתנגד מבני-ברק, אך תדע לך שאני מאמין במאה אחוזים שהרבי הוא מלך המשיח. כשהגעתי לנתניה לסוף שבוע יחד עם משפחתי, ביקשתי להתפלל בבית כנסת חב"ד שיש להם חיות מיוחדת בענייני גאולה ומשיח, ואחד מידידי המליץ על הבית כנסת שלכם".

המסובים מביטים עליו בתמיהה, "זהו סיפור ארוך..." אמר ופתח בסיפורו...

ש דה התעופה לוד, הטרמינל מלא בנוסעים הדוחפים לפנייהם עגלות עמוסות תיקים ומזוודות. מי נפרד מבני משפחתו, אימו מוחה דמעה. חיבוק אמיץ עם אחיו הבכור – "אל תדאג, בעזרת ה' אתה תשוב אלינו בריא ושלם" לוחש אחיו אל תוך אזנו.

הוא עולה על המדרגות הנעות, לצידו בחור צעיר המלווה אותו לטיסה מטעם אחד

נוס של ברכה

ערב שבת, בית הכנסת 'מרכז ממישי' בנתניה הומה מתפללים. באמצע תפילת מנחה, נכנס לבית הכנסת יהודי חרדי – לבוש בכובע רבני וביפראקי ליטאי – והתיישב באחת הפינות. לאחר התפילה התאספו המתפללים ללימוד עיוני של ה"דבר מלכות". האברך הליטאי עיין בינתיים באחד הספרים בספריה לתורת גאולה ומשיח.

קבלת שבת, החזן מסלסל בקולו ופוצח בניגון חסידי המתחבר למילות הפיוט "לכה דודי". בסיום המזמור רוקדים המתפללים בעוז סביב הבימה: "יחי אדוננו", כנהוג בקהילות חב"ד ברחבי תבל.

גם היהודי הליטאי ניגש למעגל והצטרף לשירה כשהוא רוקד ומפזז. המתפללים הביטו עליו בהתעניינות מנסים לעכל את ה'עוף המוזר' – רב ליטאי רוקד "יחי אדוננו".

... מלך המשיח לעולם ועד!" קירות בית הכנסת רועדים מעוצמת ההכרזה. המתפללים מאחלים ברכת "שבת שלום" לבבית איש לרעהו, גם אל הרב הליטאי ניגשים מספר מתפללים ולוחצים את ידו בחמימות.

"תבוא גם מחר" מזמין אותו ר' אבי בשמחה, "ותודיע שתשוב לביתך בשעה מאוחרת – יש התוועדות לאחר התפילה". לאחר תפילת מוסף התיישבו המתפללים

שכמעט ביטל את הנסיעה כולה. על-פי החוק האמריקאי ישנה זכות קדימה לבעלי אזרחות אמריקאית בקבלת איברים שנתרמו להשתלה.

"כלומר, יכול להיות שלאחר המתנה ארוכה יגיע תורם פוטנציאלי אך הכליות ייתרמו לאדם האחרון בתור רק מכיון שהוא אזרח אמריקאי", הפרופסור השתתק פתאום כמבקש לקחת את דבריו חזרה.

לאחר דיון ארוך ומייגע הוחלט שהנסיעה כדאית בכל מקרה וההכנות שבו לתקן.

התיקים הרפואיים הוכנו בקפידה, קרובי משפחה רחוקים אותרו בשכונת 'בורו-פארק' החרדית וכבר הכינו חדר עבורו. על שולחנו נח כרטיס הטיסה בתוך נרתיק של עור עליו מוטבע שמה של חברת הנסיעות.

אירועי השבוע האחרון עפו מול עיניו בדקות ספורות, הוא נאנח בעצב והוציא מתיקו את ספר התהילים. רק עכשיו חש עייפות מהשבוע העמוס שעבר עליו, הוא קרא מעט, עיניו נעצמו והוא שקע בשינה.

יצ"צ הריים טובים נוסעים נכבדים, בעוד מספר דקות ננחת בשדה התעופה קנדי" שמע קולו של הקברניט. מי פקח את עיניו באיטיות, כמנסה להיזכר היכן הוא נמצא. גלגלי המטוס נגעו במשטח האספלט, חלק מהנוסעים מחאו כפיים. הוא בהה במבני הבטון הענקיים, עיר כה גדולה שרק בה יוכל למצוא מזור לגופו החולה.

ניו-יורק קיבלה את פניו ביום אפור וסגרירי, כבר מרחוק הוא זיהה את דודו שהמתין יחד עם בנו, באחת מפניות הטרמינל. הוא ניגש אליו והם לחצו ידיים בדממה, "המכונת שלי נמצאת ממש קרוב". אמר הדוד וחיך.

בבית הדודים חיכתה לו ארוחה חמה, הוא טעם מעט וביקש לפנות לחדרו. מחר מחכה לו יום ארוך ומתיש של בדיקות ואיבחונים.

ריח עז של תרופות היכה באפו בהיכנסו לבית הרפואה. הוא עלה במעלית לאחת הקומות העליונות בבנין הענק, המעלית נעצרה והוא יצא לעבר חדר המתנה גדול שם יפנו אותו לעבר הצוות הרפואי שיביא אותו לחדר הדיאליזה.

"באמת אין להשוות את בנייני הענק והמיכשור המשוכלל הקיים בניו-יורק למצב השורר כיום בבתי הרפואה בארץ" אמר ספק לעצמו ספק לקרובו שליווה אותו לבדיקות.

אחות בחלוק לבן ניגשה אליו ושאלה אותו עשרות שאלות כאשר הוא נעזר לעיתים

במלווהו לתרגום השאלות. האחות מילאה טופס ארוך בו עודכנו כל פרטיו, היא נטלה את התיק הרפואי ששלח איתו הרופא הישראלי והכניסה את כל החומר לתוך תיקיה חומה עליה שירבטה את שמו.

רופא צעיר בעל מבט רציני ניגש למי ולחץ את ידו, "אני אלוה אתך לבדיקות שתעבור היום, אחר-הצהריים יתפנה אליך פרופסור בוט' למספר דקות ויסביר לך את התהליך אותו תעבור בתקופה הקרובה".

לאחר שעות ארוכות של בדיקות, צילומים והתרוצצויות בין חדרים ומכשירים שונים. נכנס מי לשיחה הקצרה עם הפרופסור ההודי, לאחר לחיצת ידיים ומספר מילות נימוס, התיישבו ליד שולחנו של הפרופסור שהיה עמוס וגדוש במסמכים וחוברות עליהם מצוירים מכשירים רפואיים שונים. הוא

ר' אבי טאוב

הביט בפרופסור נמוך הקומה כשפנה אליו כמבטא מזור במקצת.

"אתה המטופל שלנו מישראל, שמעתי באופן כללי על הבעיה שלך וגם שוחחתי בטלפון עם הרופא שטיפל בך. טיפולתי במקרים כאלה פעמים רבות וערכתי עשרות ניתוחים והשתלות, אני בטוח שגם במקרה שלך נוכל לטפל בהצלחה כך שתוכל לשוב לביתך בריא ושלם".

"בעזרת ה'" מילמל מ' לעצמו.

"כפי שידוע לך" המשיך הפרופסור, "הבעיה היא שאנו צריכים להמתין שיגיע תורם שיתאים בדיוק לגוף שלך ולפניך ישנם הרבה אנשים שממתניים לתורם, אתה מספר 17 (!) ברשימה. עד שיימצא התורם המתאים, תיאלץ להמתין בסבלנות ולהגיע שלוש

פעמים בשבוע לטיפול במכונת הדיאליזה שתעזור להחלפת הנוזלים בגופך".

המילים של הפרופסור צרמו באזניו "אין לך מה לדאוג אצלנו במרכז הרפואי 'מאונט סיני' ישנו ציוד משוכלל ומתקדם כך שבכל טיפול במכונת הדיאליזה תוכל לחזור לביתך תוך מספר שעות, אני מקוה שתהיה שבע רצון מהטיפול שלנו והעיקר שתוכל לשוב לביתך ומשפחתך בהקדם האפשרי".

מי נפרד מהפרופסור בלחיצת יד רפה ויצא לעבר המסדרון, הוא פנה לכיוון המעליות כשבו-דודו מלווה אותו כצל.

"אצטרך להמתין בסבלנות עד שיימצא תורם מתאים, בינתיים אגיע שלוש פעמים לבית הרפואה להתחברות למכונת הדיאליזה" הדהדו המילים באזניו.

מי העביר את זמנו בקריאה, לימוד ואמירת תהילים. שלוש פעמים בשבוע היה נוסע לבית הרפואה למספר שעות וחזור חלילה. מידי שבוע היה מתקשר לביתו ומנסה לשכך במעט את הגעגועים שגברו לביתו, למשפחתו וחבריו. כשהיה חש בטוב היה יוצא לפעמים לאחד הישטיבלים הסמוכים לתפילת מנחה-מעריב.

מידי פעם בביקוריו בבית הרפואה נתקל בחב"דניק צעיר ומלא מרץ שהיה מציע לו בחיוך דף על פרשת השבוע. כיאה למסורת הבני-ברקית סירב ותקע את מבטו בספר המונח לפניו. למרות זאת האברך הצעיר לא התפעל מתגובתו הצוננת וניסה שוב ושוב להתקרב אליו ולקשור איתו שיחה, אך מי סירב בנימוס ונשאר מסוגר עם עצמו ועם ספריו.

כך עברו מספר שבועות בהם עדיין לא נושע...

באחד הימים שהגיע לטיפול ב"מאונט סיני" היה במצב רוח ירוד במיוחד ואפילו לא פתח את הספר במהלך ההמתנה. עיניו שוטטו על הקירות הלבנים של המסדרון. בעודו סוקר את תמונות הצבע שעל הקיר, צץ לפניו החב"דניק בחיוך לבבי והושיט לו את העלון השבועי. הוא נטל את העלון באדישות והשפיל את עיניו, החב"דניק בירכו בברכת "שבת שלום" ונעלם בקצה המסדרון.

מאז היה קורא בקביעות את העלון, באחת הפגישות הבאות ביניהם התעניין החב"דניק הצעיר במצבו ושאל על מחלתו וסיבת הטיפולים שעובר. הוא סיפר לו בעצב על מצבו ועל ההמתנה הארוכה ומורטת העצבים, שעובר כבר מספר חודשים.

"גם כשיגיע תורם לא בטוח שאוכל לקבל את הכליה", הסביר מ' בשקט.

החב"דניק ששמע על מצבו הקשה וראה את מצב רוחו המדוכך הציע לו לבוא ל-770 ולקבל ברכה מהרבי מליובאוויטש.

מי ניסה להתנגד והסביר שהוא מגיע ממשפחה ליטאית מבני-ברק והם לא אווזים מהשיטה הזאת. לאחר שבוע, מספר ימים לפני חג השבועות הגיע אל מי ידיו החב"דניק, והודיע לו שבמוצאי החג יחלק הרבי "כוס של ברכה" – יין שעליו הבדיל הרבי – ואמר לו שיבוא גם הוא לקבל "כוס של ברכה" מהרבי מליובאוויטש.

הוא ניסה להתחמק בטענו כיצד יוכל לעמוד בתור הארוך במשך שעות ארוכות, ידיו אמר שיביא לו כסא קטן מתקפל, עליו ינוח בזמן התור. מלבד זאת, הבטיח שינסה לסדר קיצור דרך עקב מצבו המיוחד. מי כבר היה מיואש לגמרי לאחר חודשי ההמתנה הארוכים, רחוק ממשפחתו וסביבתו הטבעית, ולאחר הפצרות רבות הסכים.

החב"דניק אמר למי שבפגישתו עם הרבי יוכל להגיד משפט קצר בלבד, לכן עליו להכין מראש את דבריו. כמו-כן הסביר לו כיצד להגיע ל-770, והם סיכמו על מקום ושעת המפגש.

מ כונית "קאר סרוויס" שחורה עצרה ליד 770, ממנה יצא בחור רזה וחיוור, אברך חסידי ניגש אליו בשמחה, תמך בו והם נבלעו יחד מאחורי דלת העץ של 770.

מי נדהם למראה עיניו, אלפי חסידים נדחסו בבית הכנסת בשעת הלילה המאוחרת, שרים וקופצים על עומדם במוחאם כף אל כף. תור ארוך התפתל בתוך האולם הגדול של בית הכנסת. במרכז האולם על במה מיוחדת ניצב הרב **ב** י מווג יין אדום אל תוך הכוסות ומברך את העוברים לפניו.

מי התיישב באחת הפינות שסידר לו ידיו, שבינתיים תפס מקום בתור הארוך. לאחר שעה ארוכה, הגיע מי אל מקומו של הרבי שהביט בו במבט חודר כליות ולב, הוא אמר בשקט מספר מילים וכבר נדחף קדימה,

הוא הספיק רק לשמוע את הרבי מברך אותו: **"רפואה שלימה וקרובה..."**

צ לצול הטלפון צרם באוזניו, הוא נטל בהססנות את השפופרת כאילו ליבו אומר לו שטלפון זה הולך לשנות את חייו. המעמד המסעיר שעבר אתמול ריגש אותו מאוד, כולו היה נתון עדין תחת עוצמת המחזה, בדברו עם הרבי פנים אל פנים.

היתה זו המזכירה של בית הרפואה 'מאונט סיני' היא הודיעה שהגיע כעת תורם פוטנציאלי, והוא צריך להגיע לבית הרפואה בדחיפות, לעבור את הבדיקות המתאימות שיאשרו התאמה מוחלטת בין גופו לבין הכליות.

נהג המונית נסע במהירות עצומה, יש עוד 16 אנשים שנבדקים כעת, הרהר מי לעצמו. "אוי, ריבוננו של עולם" פרצה אנחה מליבו.

הוא נכנס למחלקה בהססנות, פרופסור בוט' עמד שם ושוחח בעצבנות עם מספר רופאים ואחיות. הרופא הצעיר שטיפל בו בפעמים הקודמות ניגש אליו, הוא ביקש ממנו להיכנס במהירות לחדר הבדיקות. מי ניגש לפרופ' בוט' ואמר לו שהיה אתמול אצל הצדיק בברוקלין, ה"לובביצ'ר רבי". פרופ' בוט' חיך, "שמעתי עליו" אמר לו במבטא המוזר שלו, "כל האנשים ששלח אלי הבריאו".

ע יניו של הרב הליטאי נצצו בהתרגשות, בעודו מביט על החסידים השותים בשקיקה את דבריו.

מתוך 17 אנשים – **היחיד** שהכליה התאימה לו בדיוק, היה אחי. הוא עבר את הניתוח בהצלחה והתאושש ממנו במהירות,

וזה עוד לא הכל...

לאחר יומיים, כשהתאושש אחי מהניתוח הגיע אליו הפרופסור ההודי, כשהוא מחזיק את העיתון היומי בידי.

הפרופסור שאל לשלומי ואמר שהניתוח עבר בהצלחה גדולה, למרות הזמן הקצר שעמד לרשות הצוות המנתח. לאחר מילות הברכה ההדדיות הגיש לו הפרופסור את עיתון הניו-יורק טיימס של אותו היום.

בחציו התחתון של העמוד הראשי הופיעה תמונה גדולה של הפרופסור שמעליה הכותרת "פרופסור בוט' מעדיף להשתיל איברים למהגרים". היתה זו כתבת תחקיר מלוכלכת בה ניסה העיתון להוכיח שפרופ' בוט' הוא למעשה גזען המעדיף להשתיל איברים למהגרים ותושבי חוץ מאשר לאזרחי אמריקה.

אחי הביט בפרופסור בעצב.

"יש לך מזל גדול מאוד", אמר הפרופסור לאחי. אם הכתבה היתה מתפרסמת לפני 3 ימים – הייתי זורק את הכליה לפח הזבל ולא משתיל אותה בגופך.

"רפואה שלימה וקרובה..." – ממש כפי שהבטיח הרבי. נס בתוך נס – לא רק שנמצא תורם שבאופן פלאי התאים רק לאחי מתוך כל הממתנינים, אלא שגם הרבי עיכב את הכתבה בשלוש ימים.

הרב הליטאי הביט אל עבר המאזינים ההמומים, מאז אני יודע שיש מלך בישראל, לא משנה מה דיעותיהם של משפחתי. אני יודע את האמת וכשאני מגיע לחופשה מחוץ לעיר, אני מחפש את בית הכנסת החב"די בעיר שיש בו חיות מיוחדת בעיניי משיח וגאולה.

ניגון חסידי פרץ כאילו מאליו... הרבי מליובאוויטש הוא משיח... והוא גואלנו... משיח צדקינו...